

Goudakkoord legt slechts bodem onder de prijs

Auteur(s):

Financiële Diensten Amsterdam

Verschenen in:

ESB, 84e jaargang, nr. 4225, pagina 763, 15 oktober 1999

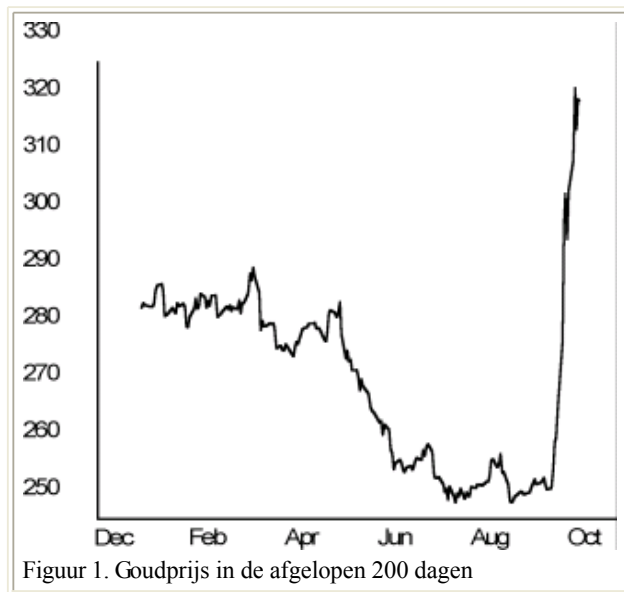
Rubriek:

Statistiek

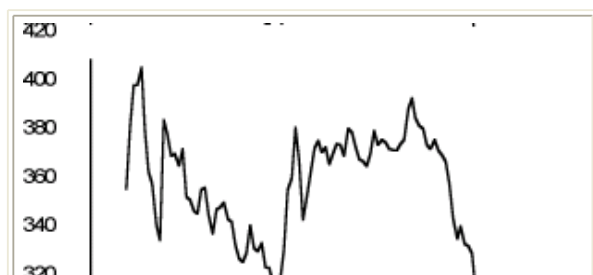
Trefwoord(en):

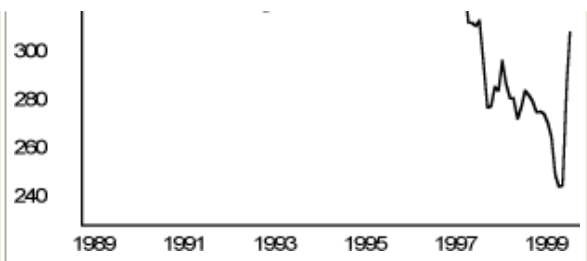
financiële, markten

Met een forse sprong reageerde de prijs van goud onlangs op een akkoord tussen 15 Europese centrale banken om de komende vijf jaar geen nieuwe extra verkopen van goudreserves door te voeren ([figuur 1](#)). Goudverkopen zullen zich over deze periode beperken tot 2.000 ton, waarbinnen reeds geplande transacties van Zwitserland (1.300 ton) en het Verenigd Koninkrijk (375 ton) doorgang kunnen vinden. Eerder had het IMF besloten haar bijdrage aan de schuldenreductie voor de derde wereld niet met de gedeeltelijke verkoop maar met een boekhoudkundige herwaardering van haar goudreserves te 'financieren'. De eerdere plannen voor goudverkopen door het IMF werden gewijzigd na felle protesten vanuit de grondstoffensector en de armste ontwikkelingslanden, waarvoor goud een prominent exportproduct is.

De recente sprong in de goudprijs is geen voorbode van een opwaartse trend. Ook onder de jongste afspraken liggen de verkopen de komende jaren nog zo'n 25% hoger dan het gemiddelde van de afgelopen tien jaar ([figuur 2](#)). De vrees voor goudverkopen vanuit officiële reserves geschat op 36.000 ton of acht jaar mondiale goudvraag betekende dat de goudprijs de afgelopen jaren een duidelijk neerwaartse trend kende. Landen als Australië, Canada, België en Nederland reduceerden in de jaren negentig het aandeel van goud in hun reserves met het oog op de verminderde monetaire rol van goud en de hogere rendementen en de grotere liquiditeit die andere beleggingsvormen bieden. Ook de traditionele rol van goud als waarde vaste belegging in tijden van grote (internationale) onrust is minder evident geworden. Verwacht mag worden dat deze trends in de samenstelling van de officiële reserves zich zullen voortzetten, waarmee de vooruitzichten voor een prijs herstel van goud zich niet structureel hebben gewijzigd. De aankondiging van de centrale banken betekent vooral dat de onvermijdelijke afbouw van officiële goudreserves op een meer ordelijke wijze zal plaatsvinden. Naast de grondstoffenproducerende (ontwikkelings)landen profiteren ook de centrale banken zelf van deze grotere aanboddiscipline, doordat verdere goudverkopen tegen hogere prijzen kunnen worden afgewikkeld. Onwillekeurig dringt de parallel met het OPEC-kartel op de oliemarkt zich op. Ook in deze markt lag een gebrekkige aanboddiscipline aan de aanvankelijk voortdurende prijsdaling ten grondslag.

Figuur 2. ...en in de afgelopen 10 jaar